

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA OPĆOJ AUDIJENCIJI Srijeda, 28. studeni 2018. [\[Multimedia\]](#)

Novi zakon u Kristu i težnje prema Duhu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U današnjoj katehezi, kojom se zaključuje niz posvećen Dekalogu, kao ključnu temu možemo uzeti temu težnji, koja nam omogućuje ponovno se u mislima vratiti na prijedeni put i sažeti etape koje smo prošli čitanjem teksta Dekaloga, uvijek u svjetlu pune objave u Kristu.

Krenuli smo od zahvalnosti kao temelja odnosa povjerenja i poslušnosti: Bog, vidjeli smo to, ne traži ništa prije no što da mnogo više. On nas poziva na poslušnost kako bi nas spasio od obmane idolopoklonstava koja imaju toliku moć nad nama. Naime, traženje vlastitog ostvarenja u idolima ovoga svijeta čini nas praznima i zarobljava nas, a ono što nam daje duhovnu snagu i postojanost je odnos s Onim koji, u Kristu, čini nas sinovima na temelju svoga očinstva (usp. Ef 3, 14-16).

To podrazumijeva proces blagoslova i oslobođenja, koji su pravi, istinski počinak. Kao što se kaže u Psalmu: „Samo je u Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu spasenje“ (Ps 62, 2).

Ovaj život u oslobođenosti postaje prihvaćanje naše osobne povijesti i pomiruje nas s onim što smo doživjeli od djetinjstva do danas, te tako postajemo zreli i sposobni dati pravu važnost stvarnostima i osobama iz našega života. Na taj način ulazimo u odnos s našim bližnjim koji je, polazeći od ljubavi koju Bog pokazuje u Isusu Kristu, poziv na ljepotu vjernosti, velikodušnosti i autentičnosti.

Ali da bismo živjeli tako – to jest u ljepoti vjernosti, velikodušnosti i autentičnosti – trebamo novo srce, u kojem prebiva Duh Sveti (usp. Ez 11, 19; 36, 26). Pitam se: kako se zbiva ovo „presađivanje“ srca, kako se staro srce zamijeni novim? Kroz dar novih težnji (usp. Rim 8, 6), koje u nas usađuje Božja milost, osobito kroz Deset zapovijedi koje je Isus priveo punini, kao što nas On uči u „Govoru na gori“ (usp. Mt 5, 17-48). U kontemplaciji života opisanog Dekalogom, to jest besplatnog, slobodnog, autentičnog, blagoslovnog, zrelog života, postojanja koje čuva i ljubi život,

te vjernog, velikodušnog i iskrenog života mi se, a da gotovo toga nismo niti svjesni, nalazimo pred Kristom. Dekalog je njegova „radiografija“, opisuje ga kao negativ u fotografiji na kojem se pokazuje njegovo lice – kao na Svetome platnu. I tako Duh Sveti čini plodnim naše srce stavljajući u njega želje koje su njegov dar, težnje Duha. Trebamo željeti ono što Duh hoće, željeti u ritmu Duha, željeti glazbom Duha.

Gledajući Krista, vidimo ljepotu, dobrotu, istinu. I Duh rađa život koji, udovoljavajući tim težnjama, potiče u nama nadu, vjeru i ljubav.

Tako bolje otkrivamo što znači da Gospodin Isus nije došao ukinuti, nego ispuniti i nadograditi zakon. I dok je zakon po tijelu bio niz propisâ i zabranâ, prema Duhu taj isti zakon postaje život (usp. Iv 6,63; Ef 2,15) jer više nije norma, već sâmo tijelo Krista, koji nas ljubi, traži nas, oprašta nam, tješi nas i u svome Tijelu obnavlja zajedništvo s Ocem, izgubljeno zbog neposlušnosti grijeha. I tako negativnost slova zakona, negativnost u izražavanju zapovijedi – „ne ukradi“, „ne psuj“, „ne ubij“ – to „ne“ se pretvara u pozitivan stav: ljubiti, stvoriti prostor za druge u svome srcu, sve želje koje šire pozitivnost. I to je punina zakona koji nam je Isus došao donijeti.

U Kristu, i jedino u Njemu, Dekalog prestaje biti osuda (usp. Rim 8, 1) i postaje autentična istina ljudskog života, odnosno težnja za ljubavlju – ovdje se rađa želja za dobrom, želja da se čini dobro – težnja za radošću, mirom, velikodušnošću, dobrohotnošću, dobrotom, vjernošću, blagošću, samosvladavanjem. S ovoga „ne“ se prelazi na ovo „da“: pozitivan stav srca koje se otvara snagom Duha Svetoga.

Evo čemu služi traženje Krista u Dekalogu: da učini plodnim naše srce kako bi bilo puno ljubavi i otvorilo se Božjem djelu. Kad čovjek udovoljava želji da živi po Kristu, tada otvara vrata spasenju, koje naprosto mora doći jer je Bog Otac velikodušan i, kako se kaže u Katekizmu, „Bog je žedan da mi budemo žedni njega“ (br. 2560).

Ako su zle težnje te koje uništavaju čovjeka (usp. Mt 15, 18-20), Duh stavlja u naše srce svoje svete težnje, koje su klica novog života (usp. 1 Iv 3, 9). Novi život nije divovski napor da budemo u skladu s nekom normom, već je novi život sâm Duh Božji koji nas počinje voditi sve dok nas ne dovede do svojih plodova, u sretnoj sinergiji između naše radosti da smo ljubljani i njegove radosti da nas ljubi. Susreću se dvije radosti: Božja radost da nas ljubi i naša radost da smo ljubljani.

Eto što je Dekalog za nas kršćane: kontemplirati Krista da nas otvori da primimo njegovo srce, njegove želje, njegova Duha Svetoga.

Na kraju pozdrava vjernicima na talijanskom jeziku

U iduću nedjelju započet ćemo liturgijsko vrijeme došašća. Pripravimo svoja srca da prihvate Isusa

Spasitelja; prepoznamo u Božiću susret Krista sa čovječanstvom, prije svega sa onima koji i danas žive na rubu društva, u potrebi i patnji, i koji su pogođeni mnogim ratovima.